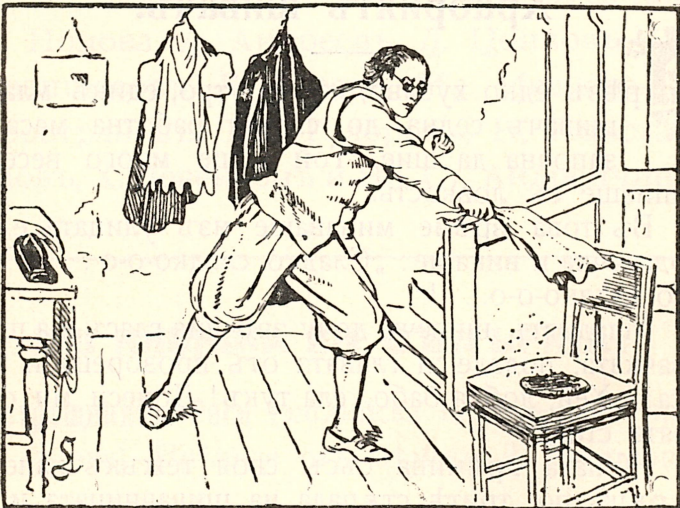

„Да бжде благословено това сладко!“ — извика малкият шивачъ, „то ще ми даде сърдце за работа!“ Слѣдъ това извади отъ дулапа единъ хлѣбъ, отрѣза една голѣма филия и я намаза съсь сладко.

„Ето на кое се казва сладка гозба, каза той, но не ще хапна нито единъ залъкъ, до като не довърша тази джилетка“. Той остави намазаната филия прѣдъ себе си и започна прилежно да шиє.

Миризмата на сладкото се разнесе изъ въздуха и много мухи се натрупаха върху сладкия хлѣбъ да си похапнатъ.

„Хей, кой ви е поканилъ?“ викаше шивачътъ и се мжчеше да изгони тѣзи нетърпими гости, но напраздно, — мухитѣ не разбираха отъ языка му. Тѣ не си отиваха, а се трупаха непрѣстанно все повече. Най-послѣ шивачътъ грабна едно парче платъ изъ подъ масата си и сърдито каза: „Почакайте още малко и ще видите какво ще ви дамъ!“ Той започна да удря върху намазания съ сладко хлѣбъ безъ милость. Когато спрѣ, прочете само седемъ мъртви мухи, паднали на земята.